

هو الحكيم

عنوان:

برهان افول در اثبات خدا در قرآن
توسط حضرت ابراهیم علیه السلام

دکتر وحید باقرپور کاشانی

«SERATEHAGHI»

در سوره‌ی مبارکه‌ی انعام از آیه‌ی ۷۵ تا ۷۹؛
{وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
وَ لِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ}

«و اینگونه به ابراهیم، ملکوت آسمان‌ها و زمین را
نشان می‌دهیم، و برای اینکه از اهل یقین باشد».
تا این‌جا که فعلاً مورد بحث ما نیست.

ملکوت آسمان و زمین و کشفی

به جناب ابراهیم نشان دادن.

{فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا

قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ}

«پس هنگامی که شب او را فرا گرفت، ستاره‌ای دید،
گفت این پروردگار من است.

پس هنگامی که افول کرد، گفت

من افول‌کننده را دوست ندارم».

دید جمعی ستاره‌پرست هستند،

در روایات این را توضیح دادند.

حضرت ابراهیم علیه‌السلام دروغ نگفت،

می‌خواست این‌ها را تذکر بدهد.

شب فرا رسید گفت این ستاره پروردگار من هست!

یعنی می‌خواست تنبه به این‌ها بدهد،

گفت این ستاره پروردگار من هست!

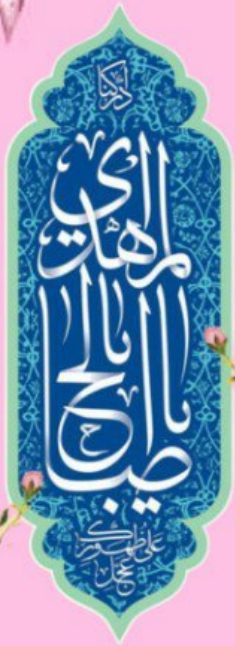
این‌ها هم خوشحال شدند که

حضرت ابراهیم علیه‌السلام جذبشان شده است!

بعد حضرت گفتند من این خدایی

که افول می‌کند را دوست ندارم!

یعنی چی؟

J0in > @SERATEHAGH1

J0in > @MAHDISM_12

J0in > @serat12k

یعنی خدایی که حادث هست! تغییر می‌کند!
همیشه دیده نمی‌شود یک شکل نیست!
ثابت نیست! این‌ها ناامید شدند!
{فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ}
«پس هنگامی که ماه را تابان دید گفت این پروردگار
من است. پس هنگامی که افول کرد گفت
اگر پروردگار من، مرا هدایت نکند از قوم گمراهان
خواهم بود». سپس می‌گوید تو هم افول کردی،
ماه هست، یک وقت می‌بینی نیست! تغییر کرده!
دیده نشده! ماه نورش از چیست؟ از خورشید هست.
{فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ
فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ}
«هنگامی که خورشید را تابان دید گفت این پروردگار
من است، این بزرگتر است. پس هنگامی که خورشید
افول کرد، گفت ای قوم! همانا من از آنچه شرک
می‌ورزید بری و بیزارم».

خورشید را دید، گفت این پروردگار من است؛
افول کرد! به تعبیری غروب کرد. گفت این تغییر می‌کند،
افول می‌کند، این نمی‌تواند خدا باشد!
این آیه حدوث را می‌خواهد نشان بدهد، قرائتی از
برهان حدوث را می‌خواهد ارائه دهد.
{إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ}

«من با ایمان خالص رو به سوی خدایی آوردم
که آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین است،
و من هرگز از مشرکان نیستم».
این هم اشاره‌ای به برهان حدوث دارد.

→ [صراط‌الحق]